

Книга Даниїла - Номер дев'яносто дев'ять

Останні дні та Суд Божий: Розкриття пророчих прозрінь

Jeff Pippenger

2024-02-29

«Останні дні» означають оголошення про початок суду в русі першого ангела, а в русі третього ангела оголошується завершення суду. В «останні дні» Божий народ був і є піднятий, щоб оголосити Божий суд, але щоб бути вісником Божого суду, потрібно розуміти суд. Основна риса лаодикійського адвентизму — як освіченого прошарку, так і неосвіченого — полягає в тому, що вони не знають Божого суду. Усі пророки більш конкретно звертаються до останніх днів, ніж до днів, у яких вони жили.

Кожен із давніх пророків говорив менше для свого часу, ніж для нашого, тож їхнє пророкування чинне для нас. "А все це сталося з ними як приклади; і написано це на наше наставлення, на яких прийшли кінці віків." 1 Коринтян 10:11. Вибрані послання, книга 3, 338.

Усі пророки згодні між собою, тож усі їхні пророцтва подають одну й ту саму картину, і ця картина — про останні дні, які є днями суду.

І духи пророків коряться пророкам. Бо Бог не є Богом безладу, а миру, як у всіх церквах святих. 1 Коринтян 14:32, 33.

Єрусалим у видінні Єзекіїля, що починається у восьмому розділі, — це Божа церква, яка є лаодикійською церквою адвентистів сьомого дня в останні дні. Восьмий і дев'ятий розділи Єзекіїля окреслюють дві категорії поклонників у завершенні суду над домом Божим. Одна категорія представлена двадцятьма п'ятьма старійшинами, що вклоняються сонцю, а ті, хто зітхає і плаче через мерзоти, які чиняться в церкві та в країні, отримують печатку Божу. В одинадцятому розділі видіння Єзекіїля продовжує змальовувати покарання двадцяти п'яти мужів, що вклоняються сонцю.

І ще Дух підняв мене й привів мене до східної брами дому Господнього, що звернена на схід; і ось при вході до брами — двадцять п'ять чоловіків; серед яких я побачив Язанию, сина Азура, і Пелатію, сина Венаї, князів народу. Тоді Він сказав мені: Сину людський, це ті мужі, що замишляють зло й дають лиху пораду в цьому місті; які кажуть: Не скоро; збудуймо дома: це місто — казан, а ми — м'ясо. Тому пророкуй проти них, пророкуй, сину людський. І Дух Господній зійшов на мене й сказав мені: Промов: Так говорить Господь: Так ви сказали, доме Ізраїлів; бо Я знаю кожну річ, що входить у ваш розум. Ви примножили в цьому місті своїх убитих і наповнили його вулиці вбитими. Тому так говорить Господь Бог: Ваші вбиті, яких ви поклали посеред нього, — вони м'ясо, а це місто — казан; але Я введу вас із середини його. Ви злякалися меча, і Я наведу на вас меч, говорить Господь Бог. І Я введу вас із середини його, і віддам вас у руки чужинців, і вчиню серед вас суди. Єзекііль 11:1-9.

Єрусалим ототожнюється з «котлом», а люди в Єрусалимі — з «м'ясом», яке вариться в котлі, тобто в горщику. Суд над нечестивими, який звершують ангели з нищівною зброєю в руках під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч (бо сестра Вайт каже, що запечатування з дев'ятого розділу Єзекіїля — те саме, що запечатування з сьомого розділу Об'явлення), містить істину про те, що нечестивих усувають з Єрусалима. За недільного закону, що незабаром настане, духовний Єрусалим буде очищений і піднесений як знамено понад усі гори.

І станеться в останні дні, що гора дому Господнього буде утверджена на вершині гір і буде піднесена над пагорбами; і всі народи потечуть до неї. І підуть багато народів та скажуть: Ходімо, і зійдімо на гору Господню, до дому Бога Якова; і Він навчить нас Своїх доріг, і ми будемо ходити Його стежками: бо із Сіону вийде Закон, а слово Господнє — з Єрусалима. Ісаїя 2:2, 3.

Очищення, яке здійснюється для Єрусалима за недільного закону, — це усунення Лаодикійських адвентистів, коли залишаються лише Філадельфійські адвентисти. Тоді юридична корпоративна структура добігає кінця, адже уряд Сполучених Штатів є контролюючим суб'єктом у правовій домовленості, укладеній 1863 року, і коли уряд Сполучених Штатів запроваджує обов'язкове дотримання неділі на території країни, корпоративна структура Церкви адвентистів сьомого дня або юридично ліквідується, або, можливо, її назву юридично змінюють на щось на кшталт Церкви недільних адвентистів.

Коли ангели-губителі виймають нечестивих із котла в Єрусалимі, Лаодикійська адвентистська церква припиняє існування, а Філадельфійський рух стає духовним Єрусалимом, піднесеним як знамено. Михей звертається до старійшин, яких Ісаїя називає насмішниками, що світло називають темрявою, а темряву — світлом, і через запитання виявляє, що ті старійшини мали б знати «суд». Вони мали б знати час свого відвідання.

І я сказав: Послухайте, благаю вас, голови Якова та князі дому Ізраїля: хіба не вам знати суд? Ви, що ненавидите добро й любите зло, що здираєте з них шкіру та м'ясо з їхніх кісток; що також їсте плоть мого народу й здираєте з них шкіру, і ламаєте їхні кістки та рубаєте їх на шматки, як для горщика, як м'ясо в казані. Михей 3:1-3.

Бог замислив і досі має намір, щоб Його народ останнього часу «розумів суд», і суд — не одне-єдине поняття. Це поступальна історія, що містить кілька елементів і конкретні віхи. Це пророчий період, який розпочався 1798 року і триває до кінця тисячоліття. Він і слідчий, і виконавчий. Він звершується над кожною людиною, яка коли-небудь жила на планеті Земля, а також над ангелами, які були вигнані з неба. Розуміння періодів суду є необхідним для Божих вірних останнього часу, бо відповідь на запитання Михея така: «так, Ізраїль має розуміти суд».

Єремія визначає, що єрусалимські старійшини в останні дні уособлюють кульмінацію «вічного відступництва», як це показано чотирма поколіннями дедалі зростаючого бунтівництва, що символізуються чотирма наростаючими мерзотами восьмого розділу книги Єзекіїля. Єремія зазначає, що старійшини занурені у спіритизм, бо вони

«поклоняються» «сонцю, місяцю та всьому воїнству небесному». Він стверджує, що вони «упадуть і не піднімуться», бо «відкинули слово Господнє». З огляду на ці риси Єремія зазначає, що «народ не знає суду Господнього».

Того часу, говорить Господь, винесуть кості царів Юди, і кості його князів, і кості священників, і кості пророків, і кості мешканців Єрусалима з їхніх гробів; і розкладуть їх перед сонцем, і місяцем, і всім воїнством небесним, яких вони любили, яким служили, за якими ходили, яких шукали і яким поклонялися; їх не зберуть і не поховують; вони будуть гноєм на поверхні землі. І смерть виберуть радше, ніж життя, усі, що залишаться з цього злого роду, які залишаться в усіх місцях, куди Я їх вигнав, говорить Господь Саваот. І ще скажеш їм: Так говорить Господь: Хіба падають і не встають? хіба відвертається і не повертається? Чому ж тоді цей народ Єрусалима відступив постійним відступництвом? Вони міцно тримаються обману, відмовляються повернутися. Я прислухався й чув, але вони не говорили належно: ніхто не каюся у своїй злобі, кажучи: Що я зробив? Кожен повертався на свій шлях, як кінь, що кидається в битву. Так, лелека на небі знає свої призначені часи; і горлиця, і журавель, і ластівка додержуються часу свого приходу; але Мій народ не знає суду Господнього. Як ви кажете: Ми мудрі, і закон Господній з нами? Ось, справді даремним його зробило перо писарів; перо писарів — марне. Мудреці осоромлені, вони приголомшені й спіймані: ось, вони відкинули слово Господнє; і яка мудрість у них? Єремії 8:1-9.

У п'ятому розділі Єремія називає «нерозумними» тих, хто не знає суду Господнього.

Пробіжіть туди й сюди по вулицях Єрусалима, і подивіться тепер, і дізнайтеся, і пошукайте на його площах, чи знайдете хоч одного чоловіка, чи є хто, хто чинить правосуддя, хто шукає правди; і Я помилую його. І хоч вони кажуть: «Живе Господь», то все ж клянуться неправдиво. О Господи, хіба ж очі Твої не на правді? Ти вразив їх, але вони не засмутилися; Ти їх нищив, та вони відмовилися прийняти напоумлення: вони зробили обличчя свої твердішими за скелю; вони відмовилися навернутися. Тому я сказав: Напевно, це вбогі; вони нерозумні, бо не знають дороги Господньої, ані правосуддя свого Бога. Єремія 5:1-4.

В останні дні лаодикійського адвентизму ті, кого зображено як нерозумних дів із притчі про десять дів, яку сестра Вайт визначає як таку, що представляє "досвід адвентистського народу", "не знають шляху Господнього, ані суду Бога свого." У наступному розділі Єремія зазначає, що "шлях" Господній — це "стародавні стежки", але нерозумні лаодикійські адвентисти відмовляються ходити ними або прислухатися до звуку сурми. "Сурма" є символом суду, якого, звісно, нерозумні лаодикійські адвентисти не знають.

Так говорить Господь: Станьте на дорогах і погляньте, і спитайте про давні стежки, де є добра дорога, і ходіть нею, і знайдете спочинок для ваших душ. Але вони сказали: Не підемо нею. Також Я поставив над вами сторожів, кажучи: Прислухайтесь до звуку сурми. Та вони сказали: Не будемо прислухатися. Тому слухайте, народи, і знайте, громадо, що є серед них. Слухай, земле: ось Я наведу лихо на цей народ, навіть плід їхніх думок, бо вони не прислухалися до Моїх слів, ані до Мого Закону, але відкинули

Його. Єремія 6:16-19.

"Зло", наведене на "громаду", яка відмовилася "прислухатися до звуку сурми" та "ходити" "стародавніми стежками", де можна було б знайти "спокій" пізнього дощу, настає тоді, коли "громада" "відкидає Його закон" під час недільного закону, який незабаром буде запроваджено.

Потрійне застосування Іллі визначає діяльність посланця та руху в час виконавчого суду, який розпочинається з недільного закону, що незабаром настане. Тісно пов'язане з потрійним застосуванням Іллі — потрійне застосування посланця, який готує шлях для Посланця Заповіту. Потрійне застосування посланця, що готує шлях, визначає діяльність посланця та руху в час слідчого суду. Посланець, що готує шлях, та Ілля — тісно пов'язані потрійні застосування, як і потрійне застосування Риму з потрійним застосуванням падіння Вавилону, але вони мають важливі відмінності, пов'язані з Божим судом.

Потрійні застосування Іллі і потрійне застосування вісника, що готує шлях для Посланця Заповіту, пов'язані з двома окремими ділами суду, які звершує Бог через Свого обраного вісника та рух, що приєднується до послання вісника. Ці два діла пов'язані з двома окремими періодами суду, хоча між символами є перекриття.

Служіння третього й останнього Іллі стосується виконавчого суду над потрійним союзом сучасного Вавилону, а служіння посланця, який готує шлях, стосується слідчого суду та очищення Божого народу. Третій розділ Малахії вводиться останнім віршем другого розділу.

Ви втомили Господа своїми словами. Та ви кажете: У чому ми Його втомили? Тим, що говорите: Кожен, хто чинить зло, — добрий в очах Господа, і Він тішиться ними; або: Де Бог суду? Ось Я посилаю Свого посланця, і він приготує дорогу переді Мною; і Господь, якого ви шукаєте, раптово прийде до храму Свого, — і посланець заповіту, якого ви бажаєте: ось, він прийде, говорить Господь Саваот. Але хто витримає день Його приходу? І хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він — як вогонь плавильника і як мило пральників. І Він сяде, як плавильник та очищувач срібла, і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господеві приношення в праведності. Тоді буде приємне Господеві приношення Юди та Єрусалима, як за давніх днів і як за перших років. Малахії 2:17–3:4.

В останні дні, за свідченням Малахії, Бога втомлює лаодикійський адвентизм, який чіпляється за бунт 1888 року. Бунт 1888 року був прообразно представлений бунтом Кораха, Датана та Авірама, а богословський аргумент бунту Кораха полягав у тому, чи ті, хто чинить зло, залишаються праведними в очах Господа.

І Корах, син Іцгара, сина Кегата, сина Левія, а також Датан і Авірам, сини Еліава, і Он, син Пелета, — із синів Рувима, — зібрали людей. І повстали вони перед Мойсеєм з деякими з синів Ізраїлевих — двомастами п'ятдесятьма начальниками зібрання, відомими в громаді, мужами іменитими. І зібралися вони проти Мойсея та проти Аарона й сказали їм: Забагато ви на себе берете, бо вся громада свята, кожен із них, і Господь

серед них; чому ж ви підноситеся над громадою Господньою? Числа 16:1–3.

В останні дні Бог стомлений лаодикійським адвентизмом, який чіпляється за заколот 1957 року, що є лише проявом заколоту 1888 року, викладеним в офіційній заяві. Книга *Questions on Doctrine* закріпила заколот 1888 року, який, за свідченням ангела, був повторенням заколоту Кораха, Датана й Авірама; цей ангел наказав Сестрі Вайт залишитися на конференції 1888 року, щоб зафіксувати повторення історії заколоту Кораха. Двісті п'ятдесят іменитих мужів зібралися разом із Корахом, Датаном та Авірамом проти Мойсея, Божого представника, у тому заколоті.

Двадцять п'ять чоловіків, що вклоняються сонцю у восьмому розділі книги Єзекіїля, становлять десятину, тобто одну десятину від двохсот п'ятдесяти чоловіків, які кадили під час заколоту Корея, Датана та Авірама, що були прообразом лідерів повстання 1888 року, чий доктринальний бунт було формалізовано 1957 року з виданням книги «*Questions on Doctrine*».

Повстання Корея, Датана й Авірама відкинуло «вирок», який Бог виніс, постановивши, щоб вони блукали в пустелі сорок років. Лаодикійський адвентизм почав блукати в пустелі Лаодикії в 1863 році, після того як вони відкинули лаодикійське послання, яке було представлено в 1856 році, що спричинило вирок блукання в пустелі ще на багато років через їхній брак віри. Під час повстання 1888 року вони все ще не бажали прийняти лаодикійське послання, яке принесли старійшини Джонс і Ваггонер.

Ті, хто повстали у 1888 році, не лише відкинули духовний авторитет старійшин Джонса і Ваггонера, а й авторитет пророчиці Еллен Уайт та авторитет Святого Духа, бо вони втілювали ідею про те, що вся громада однаково свята.

У 1863 році вони повернулися, щоб їсти зі лжепророком із Вефілю і, роблячи це, зрештою прийняли визначення спасіння, втілене в заколоті Кораха, а потім офіційно закріпили цю хибну доктрину в книзі «Питання щодо доктрини». Ця доктрина є хибним визначенням «виправдання вірою».

Повстання 1863 року було початком відкидання коштовностей Міллера, які були відображені на двох таблицях Авакума. У другому розділі книги Авакума «суперечка» першого вірша зрештою призводить до появи двох груп поклонників, які виявляються через їхню незгоду щодо звістки, що затрималася.

Ось, душа його, що загордилася, не є праведною в ньому; а праведний житиме своєю вірою. Авакума 2:4.

«Віра» «праведного» в «дискусії» другого розділу Авакума була заснована на «видінні», яке було ясно написано на таблицях. Під час повстання 1863 року перший крок до усунення того, що було написано на таблицях, було здійснено тими, хто вже не мав віри «праведного». Повстання 1863 року стало першим зерном того повстання, яке зрештою закріпить хибне визначення вчення про виправдання вірою у 1957 році.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Господь у Своїй великій милості послав Своему народові надзвичайно дорогоцінне послання через пресвітерів Вагонера та Джонса. Це послання мало більш виразно поставити перед світом піднесеного Спасителя, жертву за гріхи всього світу. Воно представляло виправдання через віру в Поручителя; воно закликала людей прийняти праведність Христа, яка виявляється в послуху всім Божим заповідям. Багато хто втратив Ісуса з поля зору. Їм потрібно було спрямувати погляд на Його божественну Особу, Його заслуги та Його незмінну любов до людського роду. Уся влада дана в Його руки, щоб Він міг роздавати людям щедрі дари, наділяючи безцінним даром Своєї власної праведності безпорадне людське знаряддя. Ось те послання, яке Бог повелів передати світові. Це вістка третього ангела, яку належить проголошувати гучним голосом і яку має супроводжувати вилиття Його Духа у великій мірі. Свідчення служителям, 91.

"Істина для цього часу, вістка третього ангела, має проголошуватися гучним голосом, тобто з дедалі більшою силою, у міру того, як ми наближаємося до великого остаточного випробування." Матеріали 1888 року, 1710.

"Час випробування вже на порозі, бо гучний клич третього ангела вже розпочався у відкритті праведності Христа, Викупителя, який прощає гріхи. Це початок світла того ангела, слава якого наповнить усю землю." Вибрані вісті, книга 1, 362.

"Пізній дощ має пролитися на народ Божий. Могутній ангел має зійти з неба, і вся земля буде осяяна його славою." Review and Herald, 21 квітня 1891 р.